

[Albrechtsen]

– det synes jeg er utrolig farligt, hr. Bernhard Baunsgaard.

Dohrmann (FP):

Man må jo lære at blive beskeden, og derfor skal jeg da også udtrykke en spagfærdig tak til såvel hr. Aagaard som fru Bente Nielsen, fordi de i det mindste erkendte, at problemet eksisterede. Men lyttede man så til resten af ordførerne og først og fremmest til skatteministeren, så forstår man jo bedre, hvorfor grænsehandelen har udviklet sig til en katastrofe under den nuværende regering.

Ministeren havde ganske vist ikke et sådant ordvalg, at ministerens afvisning i de referater, der vil komme, vil kunne opfattes som et forsvar for de store afgiftsforhøjelser, vi har oplevet. Men kendsgerningen er jo, at det, vi har oplevet under den nuværende regering med julepakke og påskepakke og både det ene og det andet og afgiftsforhøjelser, har bevirket, at de mange, mange milliarder kroner, man taler så varmt om, og som vi ikke kan undvære, hr. Bernhard Baunsgaard, i dag forsvinder. Det er det, der er problematikken.

Det er da helt rigtigt, at Fremskridtspartiet som punkt 1 går ind for, at indkomstskatten sænkes og helst skal helt væk, men det, vi oplever i øjeblikket, er jo ganske enkelt, at de mange, mange milliarder, man påstår man får ind i afgiftsprovenu, forsvinder, og derfor vil der overhovedet ikke være noget som helst afgiftsprovenutab ved at gennemføre nogle afgiftssænkninger.

Men så vidt er Fremskridtspartiet ikke engang gået. Nej, det vi foreslår, er, at regeringen pålægges at føre nogle forhandlinger med den vesttyske regering, fordi grænsehandelen og problemerne med samme jo først og fremmest vedrører Vesttyskland.

Jeg ved da udmærket godt, at skatteministeren herovre i sit elfenbensslot i København, en minister med sin gode ministerløn, er flintrende ligeglad, det er jo klart kommet til udtryk den ene gang efter den anden. Men problemet er, at vi ser butikker, der lukker på stribe, og, sagt til fru Bente Nielsen, det er ikke alene et sønderjysk problem. Det var det for år tilbage, da det ganske vist også var noget, man kunne kalde et mindre problem, men det er et landsomfattende problem i dag. Det er ikke bare i Sønderjylland.

Det vedrører Sønderjyllands Amt, det vedrører Vejle Amt, og det vedrører Fyns Amt. Det vedrører Århus Amt, Ringkøbing Amt og Ribe Amt. Så galt her fra København kan man jo hver eneste morgen se en hel stribe busser, men de kører ganske vist den anden vej nedover.

Det, man gør fra Folketingets flertals, ja faktisk fra samtlige partiers side er, at man siger: nå, jamen det er et nationalt anliggende, og det skal tyskerne ikke bestemme, og det skal EF ikke bestemme. Kendsgerningerne er, at vi er medlem af EF. Vi har gang efter gang fået forlænget 2-døgns reglen, vi har fået det på dispensation hver eneste gang. Hvis EF nu lige pludselig siger: nu er det slut med alle de dispensationsregler, hvad sker der så? Så vil jeg gerne se hr. Thoft og skatteministeren arm i arm sammen med hr. Albrechtsen stå her og jamre. Så har de nemlig grund til det, for så har vi katastrofen.

At drøfte dette her i EF og måske gå og regne med, at det er et problem, som EF samlet finder frem til en løsning af, er utopi. Det er gætteri, og det er rent ud sagt noget vās, og derfor har den danske regering kun en eneste ting at gøre, og det er, som vi foreslår: at sætte sig ned og forhandle med vesttyskerne.

Vi har jo ikke sagt, at vores afgifter skulle sænkes til vesttysk niveau. Hvis man under de forhandlinger fandt frem til, at vesttyskerne påregnede at forhøje afgifterne inden for de og de varegrupper med et vist beløb, jamen så havde Danmark en eneste ting at gøre, efter at de forhandlinger var afsluttet, og det er at forsøge at nærme sig nogenlunde det samme, som vesttyskerne nu engang vil opkræve i afgifter. Men det, vi bare må konstatere i dag, er, at pengene forsvinder ud af landet.

Tidligere var det jo småtterier som vin og cigaretter og lignende, men jeg må give formanden for FDB – jeg tror, han er formand, ellers vil jeg gerne rettes – le Fèvre, ret i, at benzinen er den store skurk i dag. Det er benzinen, der først og fremmest trækker i titusindvis af danskere. Man starter selvfølgelig sin lille bil og kører ned og sparer 120 kr. ved at hælde noget tysk benzin på tanken. Så køber man nogle fødevarer – de er jo også billigere dernede – noget billigt sukker, lidt vin, lidt øl, og hvad man ellers kan finde af gode ting, og så triller man hjem igen, og